

(המשך מעמוד 7)

הם כדי למנוע חלודה. הסירים והמחבתים מונחים בדרך כלל על אדן החלון או על הרצפה. לרוב משתמשים בשולחנות עץ בלתי היגייניים לשם הכנת המזון. עובדי המטבח, ובעיקר הנשים, אינם מכסים ראשם כראוי, למניעת נשירת שערות לתוך האוכל. הסינורים מועטים ומ' לוכלים.

השטח המוקדש להדחת כלים אינו מ' אים. המים אינם חמים במידה מספקת. אין מקום מיוחד לרחיצת סירים. אין חי' טוי של צלחות, ומדפי'היבוש אינם מכוי' סים. פחי האשפה במטבח אינם מכוסים. יש במטבח הרבה פתחי'בויב פתוחים. לפעמים פחיהאשפה מובלים דרך חדר האוכל החוצה. החתולים והכלבים סביב המטבח ובתוכו מרובים.

בכמה מסעדות אין כלל חדרי נוחיות, ובאף מסעדה אינם מספיקים. החדר לרוב מלוכלך, קטן ובלתי מואר, והכניסה אליו היא כמעט תמיד דרך המטבח. כך כתבה המומחית האורחת על ה' מובחרות שבין מסעדות ישראל. מה המצב במקומות הפחות מפותחים — קל לתאר.

ראשון לציון

החולצות השחורות

היה זה רעיון נועז: לקיים כנס'נוער על הפרעות הגזעניות. היוזמת: מפ"ם. גם מפ"ם עצמה התלבטה קשה לפני שהחליטה על כך. „האווירה מתוחה בעיר“, טענו אזרחים מחברי מזכירות ה' חטיבה הצעירה, שתוכננה את הכנס. „נעל' שה זאת בעוד כמה שבועות“, ביקשו. אך שמואל (פסקה), פירסטברג מ' כי'ר החטיבה, לא ויתר. „אז השבוע או לעולם לא“, אמר בתוקף. „דווקא האויר' רה הזאת מחייבת לקיים את הכנס כעת.“ פסקה ניצח. הכנס נקבע לערב'שבת האחרון בקולנוע תפארת. אך חששות רבים פעמו בלב, בבואו לראשון-לציון באותו ערב. אבל האולם היה מלא.

חי'כ ויקטור שמיטוב היה תקיף בפנותו לצעירי ראשון-לציון. בהזכירו להם את סבל היהודים בגלות, סיפר על נוצרי שאנס יהודיה בפולין. „אז היא התלו' ננה במשטרה והפולנים הפכו את הסי' פור. הם טענו שהבחורה היהודיה היא שאנסה את הגבר הנוצרי. היה פגרום והמשטרה עצרה 62 יהודים ורק 6 נוצ' רים.“ ברמזו להתנהגות המשטרה ברא' שון-לציון, אמר לקול צחוקו של הקהל: „כנראה דומה המשטרה בכל מקום.“

הפנצ'ר. הדמות המאלפת ביותר, ש' הופיעה על הבמה, היתה דמותו של שיר' מוסא אל-עטאונה, בתלבושתו הבדווית. „לא מספיק שהטבע מתנקם בברווז? לא מספיק שהמשל הצבאי מתנקם בז' האם גם בבורחו מהבצורת, כדי לחפש עבודה אצלכם, צריך הוא לקבל מכות באמצע הלילה?“ שאל בפשטות מורחית תוהה. „אנחנו רק מרימים את הראש ואומרים עלינו שאנו קיצוניים. גם אם יהודים טר' בים תומכים במאבקנו נגד אפליה, מצ' ביעים עליהם כעל בוגדים. בך-גוריון היה צריך להתפאר ביהודים כאלה, אך הוא דומה לבעל מכונית שהיה לה פנצ'ר ולא

אלמגור ואליעטאונה, (באמצע) בכנס ראשון-לציון

יש לו נקודות

ראוי לשם משפחתו של אביו. במבצע'בוק, שרק מקרה פעוט הכשילו, כמעט הצליח אסי, תלמיד הכפר הירוק, להיעלם יחד עם חברו, משה הורוביץ, תלמיד בית-הספר המקצועי בחיפה ובנו של מנהל גלי צה"ל, מהארץ ומהשגחתם של הוריהם.

על התוכנית של אסי ידעו כל חבריו הצעירים בצהלה מאז חזר בקיץ מב'י קרו האחרון באירופה. הנער ההרפתקני גרם כבר בעבר צרות לא מעטות להוריו, העוסקים כל אחד בעיסוקיו שלו: פעם נפצע בידו שעה שעסק בפירוק רימון' יד בבית אביו הרמטכ"ל, בפעם אחרת הדאג את הוריו כשברח מהבית לימים אחדים. הוא בילה אז בטבריה, ניתפס על' ידי אביו כשחזר הביתה להחליף בגדים. אם סבר משהו כי אסי יהפוך אורח שליו בכפר הירוק, הרי התברר השבוע שטעה. **תמונה בדרבון.** אסי ומשה תוכננו לסייר לבדם באירופה. לאסי לא היה הדבר קשה במיוחד: לו כבר היה דרכון. למשה, לעומת זאת, לא היה כזה. לכן השגיעו השניים את דרכונו של דיין אחר — אהוד (אודי), אחיו הבכור של אסי, המשרת כעת בצה"ל. גם בעית הכסף נפ' תרה בנקל. אסי החרים 100 ל"י מאביו ואילו משה 1400 ל"י מסבתו.

הבעיה המרכזית שלהם היתה כיצד לעזוב את הארץ מבלי לקבל אשרת'כני' סה לארץ אחרת — כי דברים אלה היו מסגירים את התוכנית הסודית מיד. התח' בולה היתה פשוטה: הם הצטרפו לקבוצ' צת תיירים שיצאו בקבוצה מאורגנת לקפ' ריטין, בדרבון קולקטיבי. זה פתר אותם מן הצורך להשתמש בדרכון בן משפחת דיין, המוכרת מדי בארץ.

כשהגיעו השניים לאי השכן, היה המ' שך הדרך ברור. משה החליף התמונה בדרכונו של אודי בתמונתו שלו: בקפ' ריטין אין השם דיין ואמר דבר לאיש. הם תכננו לשכור בקפריסין סירה, שתסי' אותם אל החוף התורכי, משם היתה כל אירופה צריכה להיות פתוחה בפניהם. **אקרה בכים.** אך כאן שגו השניים שגיאה גורלית. הם הלכו לשכור את ה' סירה בשעה מאוחרת בלילה, עוררו, כנר' אה, את חשדו של הספן הקפריסאי, ש' פחד מפני טרוריסטים תורכיים. הוא הצ' ליח להזמין את המשטרה מבלי שהרגי' שו בכך, ובחיפוש מהיר, שנערך בכלי' הם, נמצאו אקדה וכדורים שנטלו השניים עםם להגנה.

שגריר ישראל, שהוועק, לא יכול היה להצילם ממשפט על נשיאת נשק ללא רשיון. הוא רק הרגיע את ההורים הדוי' אגים, שהתרוצצו כל אותו יום בין חב' ריחם של אסי ומשה. התבררם עצמם לא יכלו לספר להם הרבה. כל מה שהם ידעו היה, שהם הוזמנו בדיוק לאותו ערב על-ידי אסי למסיבה בדירתו, כנראה ל' צורכי הסוואת יציאתו.

משה, אודי, רות (מאחור), יעל ואסי דיין (בפינה)

אין לו מחסומים

בלי מורא וברי משוא-פנים

לואיס בונואל, הבמאי הספרדי, ש' גלה מארצו לפני כעשרים שנה, שכן לא השלים עם רודנותו של פרנקו ומשטרו, הוזמן לפני כשנה וחצי על-ידי הדיקטטור לחזור לארצו על-מנת שיעשה סרט כראות עיניו ללא פיקוח ובקורת.

התוצאה: „וירידיאנה“. סרט התוקף את „הנצרות הקתולית, הצביעות וה-דיקטטורה בצורה הצינית וה-דוקרנית ביותר.

בסרט סצינה של אורגיה. „אורגית הקבצנים“, שכונתה כסצינה של העזה וחוצפה הגובלת בשערוריה ממש. עם תום ההסרטה נאלץ בונואל לב' רוח מספרד פעם נוספת.

„פרשה“ שנבעה מיצירה קולנועית זאת הינה מיוחדת במינה וללא תק' דים:

פרנקו פיטר שר בממשלתו על שלא גילה אזנו בעוד מועד לגבי טיבו ומהותו של הסרט.

הסרט מתאר הרפתקאותיה של צעירה בשם וירידיאנה (סילביה פי' נאל) שאהבתה לאלוהים החולפה ל... אהבה גשמית, אהבת בשרים גסה וחושנית.

„וירידיאנה“ היה לצנינים בעיני הכמורה ונחשב לשיא חילול הקודש. מאידך הפך לאבן שואבת של מחמ' אות, תשבחות וגילויי הערצה של גדולי מבקרי הסרטים בעולם.

„וירידיאנה“ זכה ב-18 פרסים בינלאומיים ראשוניים וביניהם פרס הזהב („דקל הזהב“) PALME D'OR של פסטיבל קאן 1961. התרת הצגתו ברחבי העולם עולה בקשיים רבים — ארצות קתוליות בדרום-אמריקה מחרימות את הסרט בתור „תועבה ופריצות“ שאין לעמוד בהן.

בארץ הותר הסרט בשלמותו ויוצג בימים הקרובים בתל-אביב.

נצחון הקולנוע — סנדיי טלגרף. סרט יוצא מן הכלל, יצירה מעולה שתעצור נשימתכם.“ סנדיי טיימס

אורגית הקבצנים — סצינה שלא היתה דוגמתה“ כרוניקל

חוצפת הגאונות — אובסדבר „הסרט כולו-מלאכת מחשבת הטיימס

הנועז בסרטים יצירתו של הבמאי לואי בונואל

18 פרסים בינלאומיים וביניהם פרס הזהב של פסטיבל קאן 1961

18 INTERNATIONAL PRIZES THE GOLDEN PRIZE OF CANNES FESTIVAL 1961 (PALME D'OR)

אסור באיסור חמור לבני הנעורים.

Viridiana